

sælgere i henhold til cirkulære 1996-20 af 17. juli 1996 skal ske efter skattestyrelseslovens § 4, stk. 1, og ikke lovens § 4, stk. 2, og vil ministeren sørge for, at det pågældende cirkulære ophører med at være gældende pr. 31. december 1996?»

Begrundelse

Baggrunden for det ovennævnte cirkulære er en højesteretsdom, der fastslår, at den skattemæssige behandling af Tupperwaresælgere, der af skattemyndighederne blev opfattet som lønmodtagere, ikke var i overensstemmelse med de gældende regler, herunder skattemyndighederens cirkulære nr. 116 af 5. oktober 1988. Den omstændighed, at myndighederne ikke har fulgt reglerne, giver en klar indikation af, at forholdene i særlig grad taler for en anvendelse af lovens § 4, stk. 2.

Det er uacceptabelt, at skatteydere udsættes for en fejlagtig behandling af skattemyndighederne og derefter afskæres fra at få rettet den for højt ansatte indkomst.

Med henvisning til cirkulære nr. 116 af 5. oktober 1988 må det kræves, at skatteyderne får mulighed for at få rettet deres indkomstopgørelser fra indkomståret 1988 og senere og ikke som i genoptagelsescirkulærer for indkomstårene 1993, 1994 og 1995.

Opmærksomheden henledes på, at den pågældende højesteretsdom har medført en særdeles langvarig sagsbehandling, som det vil være urimeligt at lade skatteyderne komme til skade. Det hjælper ikke meget at få medhold i retssystemet, hvis der ikke gives mulighed for at få tilbagebetalt den for meget betalte skat.

Svar (12/2 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg har forstået spørgsmålet således, at spørgeren ønsker, at Tupperware-forhandlerne også får mulighed for at få genoptaget deres skatteansættelser for indkomstår, der ligger forud for de indkomstår, som Told- og Skattestyrelsens særlige genoptagelsescirkulære nr. 1996-20 omhandler, dvs. indkomstårene 1993, 1994 og 1995.

Det pågældende cirkulære har Told- og Skattestyrelsen udsendt med baggrund i, at Højesteret ved dom af 9. maj 1996 anså Tupperware-forhandlerne som selvstændige erhvervsdrivende og ikke som lønmodtagere.

Cirkulæret tillader genoptagelse for indkomstår, der ligger indtil 3 år tilbage fra højesteretsdommen.

Denne begrænsning på 3 år er i overensstemmelse med den administrative praksis, som er gengivet i Told- og Skattestyrelsens almindelige genoptagelsescirkulære nr. 1993-9 og som Folketinget blev orienteret om i forbindelse med behandlingen af lov nr. 1104 af 20. december 1995 om ændring af bl.a. skattestyrelseslovens § 4.

Denne administrative praksis går ud på, at i tilfælde, hvor ligningsmyndighedernes hidtidige praksis på et sagsområde er blevet underkendt af domstolene eller Landsskatteretten, kan genoptagelse tillades 3 år tilbage fra den først underkendende dom eller landsskatteretskendelse. Cirkulæret er udtryk for en lempelse set ud fra skatteydernes synspunkt, idet der efter skattestyrelseslovens § 4, stk. 1 alene gives tilladelse til genoptagelse 3 år tilbage regnet fra ansøgningstidspunktet.

Måske kan begrænsningen på 3 år virke restriktiv, men det må ved vurderingen heraf tages i betragtning, at 3 års begrænsningen er et led i en afbalanceret ordning, idet også skattemyndighederne som udgangspunkt er forhindret i at ændre (forhøje) mere end 3 år gamle skatteansættelser.

Højesteret tager i dommen stilling til et tvivlsomt juridisk problem og der er efter min opfattelse ikke belæg for at antage, at det forhold, at skattemyndighederne har vurderet problemet anderledes end Højesteret, er udtryk for, at skattemyndighederne har begået en erstatningsansvarspådragende fejl.

Efter cirkulæret skal genoptagelsesansøgningen indgives til skattemyndighederne inden udgangen af 1996, på hvilket tidspunkt cirkulæret bortfalder. Der er tale om en administrativt fastsat frist. Den forholdsvist korte frist er fastsat ud fra en vurdering af, at det er en begrænset kreds af skatteydere med indbyrdes netværk, der berøres af cirkulæret. Desuden svarer fristen til skattestyrelseslovens fristregler. Også efter skattestyrelsesloven skal anmodning om genoptagelse af skatteansættelsen for indkomståret 1993 fremsættes inden udgangen af 1996. Told- og Skattestyrelsen har i øvrigt oplyst, at cirkulærets frist ikke har givet anledning til problemer.

Jeg mener således ikke, at der i den foreliggende situation er tilstrækkelig anledning til at fravige den faste administrative praksis.